

Sfânta Filoteea de la Curtea de Argeș

„Bucură-te, vârful și cununa bunătății!”

Printre luminătorii de pe cerul Bisericii noastre, strălucește ca o stelută sfințită Sfânta Muceniță Filoteea. La o vârstă fragedă, copila de doar 11 ani a dovedit înțelepciunea și curajul unei adevărate „iubitoare de Dumnezeu” (filo-tee), după cum i-a prevestit numele ales de părinți.

Povestea Filoteei începe la Târnovo, în Bulgaria, într-o familie modestă de plugari. Copila și-a pierdut de mică iubita ei mamă, rămânând în grija Maicii Domnului, maica din cer a tuturor copiilor orfani. După moartea mamei, tatăl a adus în casă o mamă vitregă pentru copila sa. Cum se întâmplă uneori, mama vitregă nu avea la suflet pe Filoteea pe care nu o dată o certa și o bătea fără nici un motiv.

Filoteea era însă un copil deosebit de blând și de cuminte care se ruga adeseori lui Dumnezeu. De la mama sa ea învățase că Dumnezeu ia chipul săracilor înfomețați și colindă pământul în lung și-n lat căutând cu drag spre omul care se milostivește spre aproapele său. Deși lipsită de iubirea părintească, micuța Filoteea a știut să aibă o inimă de adevărată mamă spre toți săracii din sat, cu care își împărțea mâncarea pe care o primea acasă și chiar din merindea pe care o ducea pe câmp tatălui său.

Dar acest lucru a ajuns și la urechile tatălui care era un om zgârcit și rău. Într-o zi, tatăl a pândit drumul copilei spre țarina unde obișnuia să-i aducă mâncare, și s-a încredințat cu ochii lui de milostenia pe care o dădea Filoteea săracilor. Și pe dată, orbit de mânie, a aruncat un topor pe care-l avea la îndemână înspre fiica sa.

Lovită în picior, Filoteea a căzut la pământ și în scurt timp și-a încredințat sufletul în mâinile îngerilor pe care Dumnezeu îi trimisese în întâmpinarea ei. O lumină asemenea soarelui s-a revărsat împrejurul trupului rămas pe pământ, chemând oamenii aceluia ținut la proslăvirea micuței mucenițe. Dar minunile nu s-au oprit aici. Semn dumnezeiesc, trupul firav al copilei a devenit dintr-o dată atât de greu că nu putea fi ridicat din loc.

După multă rugăciune, preoții și ierarhii adunați în grabă la auzul minunii ce se făcuse, s-au hotărât să pomenească toate numele de mănăstiri și biserici din țara bulgărească și din cea românească pentru a-și alege chiar sfânta locul ce-i va fi drag. Și, minune mare, când au pomenit numele Sfintei Mănăstiri de la Curtea de Argeș trupul Sfintei s-a făcut ușor ca un fulg, arătând locul ales unde a și fost dusă cu cinste și alai ca un odor de mare preț.

Așa a ajuns Sfânta Filoteea să se odihnească cu trupul la Curtea de Argeș și cu sufletul să fie alături de toți cei necăjiți care o cheamă în ajutor. Și dacă Filoteea era atât de milostivă pe când trăia, după mutarea ei cu sufletul la cer, a devenit izvor de milă și mângâiere pentru toți oamenii, Dumnezeu binecuvântând-o cu darul facerii de minuni.

Pentru copii ea nu este doar Sfânta cea mai apropiată ca vârstă, ci și un model de trăire a acelor virtuți care ne deschid porțile Raiului: blândețea și dragostea!

Liliana Jardă, Suceava

*Blândețea este sprijinul
răbdării, ușa iubirii... Prin
blândețe sufletul se apropie de
simplitate, care este idealul
ființei spirituale.*

Prof. Dumitru Stăniloae

*Răspunde cu blândețe și
răbdare și, înaintea patimilor,
răbdă cu plăcere și smerenie
Domnului!*

Sf. Ioan Gură de Aur

*Dragostea este bucuria de a
face altora bucurie.*

Sf. Ioan Gură de Aur

Desen de Ana-Maria Băican, Șaru Dornei